

[Otto Mørch.]

vigtigt, at en så gennemgribende reform bliver grundigt analyseret og gennemdrøftet. Kun derved bliver det muligt at nå et regelsæt, der ikke blot indeholder gode regler, men som anviser adfærdsmønstre, der af borgerne virkelig opfattes som naturlige og rimelige.

Lovforslaget har efter socialdemokratiets mening i denne henseende været et fortrinligt udgangspunkt for den offentlige debat og for drøftelserne her. Betænkningen viser også klart, at forslaget såvel i store linjer som i mindre detaljer har været undergivet den meget grundige diskussion, som nu gør det forsvarligt at afslutte behandlingen med et positivt resultat.

Lovforslaget i den nu foreliggende skikkelse med de ikke ubetydelige forslag til ændringer og tilføjelser, som socialdemokratiet har givet sin tilslutning til, vil være meget nær ved at opfylde de forhåbninger, som vi har stillet til denne lovgivning. At det ikke helt er lykkedes, skyldes ikke socialdemokratiet, men det skal jeg komme tilbage til senere.

Jeg skylder i øvrigt at sige, at medlemmerne af vor gruppe sædvanligt ved færdselslovsændringer har stået helt frit i deres stillingtagen til lovforslagets enkelte dele.

Som jeg fremhævede i min ordførertale allerede under lovforslagets allerførste behandling i april måned 1975, er forslaget i flere henseender udtryk for vigtige reformer. En vedtagelse af lovforslaget vil for Danmarks vedkommende foreløbig afslutte Danmarks tilpasning til en række internationale bestræbelser med det formål at fremme færdselssikkerheden både internationalt og nationalt.

Det er endvidere vigtigt at fremhæve den målsætning, der ligger bag lovforslaget, nemlig ønsket om at skabe bedre og mere trygge forhold for de svageste i trafikken, børnene, de ældre, de handicappede og de øvrige lette trafikantgrupper.

Det er endelig vigtigt at fremhæve de flere sæt af nye regler, som vel hver for sig har et klart færdselssikkerhedsfremmende sigte, men som i samvirken vil få en ikke ubetydelig sikkerhedsfremmende effekt. Jeg tænker her for at tage hele lovkomplekset under ét på såvel sikkerhedsreglerne, styrthjelme, vigepligtsreglerne, hastigheds-

grænserne og endelig reglerne om kørsel efter indtagelse af alkohol.

Jeg skal nærmere redegøre for vor stilling netop til spørgsmålet om kørsel efter indtagelse af alkohol. De regler, som nu er fremsat af justitsministeren som ændringsforslag til det oprindelige lovforslag, er ikke udtryk for en ny revolutionerende tankegang. Spørgsmålet om indførelse af faste promillegrænser var også i 1971 i forbindelse med en færdselslovsændring fremme i folketinget. Tinget forkastede dengang med stor majoritet forslaget om at indføre faste promillegrænser. Jeg var selv med i det flertal, som dengang forkastede forslaget, og jeg gav under debatten i folketingssalen udtryk for, at jeg af flere grunde nærede betænkeligheder ved en fast promillegrænse. Jeg nævnte bl. a., at en fast promillegrænse kunne indebære en risiko for retsuisikkerhed og tilfældigheder, og at vi ikke i spørgsmålet havde den medicinske sagkundskab bag os, hvis vi indførte promilleregler.

Jeg tror, de fleste af dem, der dengang gik imod en promilleregulering, nærede de samme betænkeligheder. Når jeg derfor i dag på socialdemokratiets vegne kan anbefale det ændringsforslag, som er fremsat af justitsministeren, er det ikke, fordi jeg — og jeg tror heller ikke justitsministeren — ganske har opgivet vores tidligere betænkeligheder. Udviklingen har imidlertid vist, at vi ikke med de midler, vi hidtil har haft til rådighed, har kunnet dæmme op for stigningen i antallet af spritkørere. Hvor vi i 1971 havde ca. 7.000 domfældte om året, havde vi i 1975 10.000 tilfælde af spirituskørsel. Dette er en helt uacceptabel udvikling, som det er folketingets pligt at søge at dæmme op for.

Ser vi på verden omkring os, har det jo også vist sig, at indførelse af faste promillegrænser ikke har ført til, at borgernes retsikkerhed er blevet draget alvorligt i tvivl. Vi behøver ikke gå længere end til vore nabolande Norge og Sverige, hvor man gennem flere år har haft faste promillegrænser, eller til Finland, hvor man er i færd med at gennemføre dem. Ingen tør vist med rette hævde, at faste promillegrænser i disse lande er blevet gennemført på bekostning af hensynet til borgernes retsikkerhed. Det gælder såvel i relation til de grundlovssikrede frihedsrettigheder som til den retsbeskyttelse, som enhver sigtet og tiltalt er undergivet i